

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

לפני:

כב' השופט מוסטפא קאסם
נציג ציבור (עובדים): מר מחמוד ג'בארין
נציג ציבור (מעסיקים): מר יעקב בר-אל

התובעת

קדוש

ע"י ב"כ: עו"ד תמיר סבן

הנתבעת

עיריית צפת

ע"י ב"כ: עו"ד אייל נון ואח'

פסק דין

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
1. התובעת, עובדת של עיריית צפת לשעבר, הגישה תביעה בה ביקשה לחייב את הנתבעת לשלם לה סכומים שונים בגין פיצויי פיטורים, תמורת הודעה מוקדמת, פיצוי בגין חודשי הסתגלות, פיצוי בגין פיטורים שלא כדין, פיצוי בגין אפליה מחמת גיל, פיצוי בגין אובדן השתכרות עתידית, דמי חגים, פיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה ופדיון חופשה שנתית.
  - ביום 3.10.17, בתום ישיבת ההוכחות, הודיעה התובעת, כי היא חוזרת בה מהתביעה לתשלום דמי חגים, פדיון חופשה ופיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה. על כן, נותרה המחלוקת בין הצדדים סביב יתר הסעדים.
  2. הנתבעת הגישה כתב הגנה בו הכחישה את זכאותה של התובעת לכל אחד ואחד מהסעדים. על טיעוני כל אחד מהצדדים, עוד נעמוד בהמשך.
  3. בשים לחילוקי הדעות, ביום 3.10.17 התקיימה ישיבת הוכחות, במסגרתה חעידו התובעת ובנה קדוש ערן (להלן: "מר ערן"). מטעם הנתבעת העיד מר יהושע אלגלי (להלן: "מר אלגלי"), אשר שימש, בתקופה הרלוונטית, כמנהל אגף משאבי אנוש בעיריית צפת.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

העובדות

- 1
2
3 לחלקן העובדות הרלוונטיות, כפי שעלו מכתבי הטענות, מהעדויות והראיות:
4
5 א. התובעת ילידת 1956, החלה את עבודתה בשירות הנתבעת ביום 1.5.98
6 בליווי ילדים עם מוגבלות. בחמשך הועברה לתפקיד עובדת ניקיון
7 בלשכת הרווחה ובטיפת חלב.
8 התובעת הועסקה כעובדת ניקיון קבועה במשך מספר שנים, עד ליום
9 8.7.11 אז נפגעה ברגל, לאחר שעברה תאונה אישית.
10
11 ב. בעקבות התאונה, התובעת אושפזה בבית החולים ונעדרה מעבודתה ולכן
12 שולמו לה דמי מחלה וזאת עד ליום 31.3.12.
13
14 ג. ביום 18.3.18, כשבועיים לפני תום תקופת המחלה, שלח מר אלגלי
15 לתובעת מכתב, בו הבחיר כי התובעת ניצלה את ימי המחלה שעומדים
16 לזכותה וכן כי שולם לה תשלום בגין 6 חודשי מחלה נוספים לפי 50%
17 מהשכר.
18 מר אלגלי הבחיר באותו מכתב:
19 "לידיעתך, במידה ולא נקבל החלטה על שובך לעבודה סדירה, נאלץ להפסיק
20 תשלום שכרך עד להחלטה הרופא התעסוקתי.
21 במידה ותוך 3 חודשים לא תתקבל החלטה ע"י הרופא התעסוקתי נאלץ להפנותך
22 לוועדה דיאגנוסטית" (נספח ד' לתצהיר מר אלגלי).
23
24 ד. התובעת חופיעה בפני הרופאת התעסוקתית, ד"ר נק אלכסנדרה, אשר
25 שלחה ביום 25.3.12 מכתב המופנה לעירייה וכן לתובעת, בו ציינה:
26 "בהמשך למכתבים הקודמים מתאריך 16.11.11 ו- 6.3.12 לפי מצבה הנוכחי, לאחר
27 עיון במסמכים הרפואיים העדכניים ולאחר הערכה מחודשת הגעתי למסקנה שגב'
28 קדוש רחל אינה כשירה לעבודתה בתור עובדת ניקיון במשך 3 חודשים הקרובים.
29 יחד עם זאת, לא ניתן לשלול תעסוקה חלופית, ללא עומס יתר על רגל שמאל....".
30 (נספח' א' לסיכומי הנתבעת).
31

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 15-12-18216

- 1 באותו מכתב, ביקשה הרופאה התעסוקתית, שהעירייה תמלא טופס
2 "הפניה לבחינת התאמתו של המועמד/ העובד לעבודתו".
3
- 4 ה. בעקבות מכתבה של הרופאה התעסוקתית, מר אלגלי מילא את הטפסים
5 הנדרשים, ובין היתר, התייחס לעבודתה הקודמת של התובעת כמלווה
6 בחסעה לילדים עם מוגבלות.
7 ביום 19.4.12, שלחה הרופאה התעסוקתית מכתב נוסף, הן לעירייה והן
8 לתובעת, בו ציינה:
9 "הריני לאשר קבלת מכתבך וחלק א' של שאלון לעבודה מתאריך 1.4.12
10 לפי מצבה הרפואי, לאחר עיון במסמכי הרפואיים ובחלק א' של שאלון
11 קבלה לעבודה, הגעתי למסקנה שבשלב זה גב' קדוש רחל אינה
12 מתאימה להתחיל בעבודה בתור מלווה בהסעה לילדים עם מוגבלות
13 גופניות" (נספח ח' לתצהיר מר אלגלי).
14
- 15 ו. התובעת לא הייתה מעוניינת לחזור לעבודתה בניקיון ולכן ביקשה לעבוד
16 כמלווה בחסעות, אלא שכאמור הרופאה התעסוקתית מצאה כי התובעת
17 אינה כשירה לעבודה זו (ראו ע' 14 ש' 26 לפרוטוקול).
18 יש לציין, בהקשר זה, כי בנה של התובע, מר ערן, ציין במהלך עדותו כי
19 התובעת בקושי מתפקדת מאז שעברה את הפגיעה (ראו ע' 19 ש' 20
20 לפרוטוקול).
21
- 22 ז. בעקבות מכתביה של הרופאה התעסוקתית, התקיימה, פגישה בנוכחות
23 ראש העיר, גב' ציפי מימון יו"ר ועד העובדים ומר אלגלי, בעקבותיה
24 נמסר לתובעת כי עליה לפנות למבטחים ולמצות את זכויותיה שם.
25 בעקבות אותה פגישה, שלא תועדה בפרוטוקול כשלהו, הוציא מר אלגלי,
26 ביום 2.5.12, מכתב המופנה לתובעת בו ציין:
27 "בעקבות החלטת הרופאה התעסוקתית מיום 19.4.12 ובה הגיעה למסקנה
28 כי לאור מצבך הבריאותי אינך מתאימה לעבוד כמלווה.
29 לאור מסקנותיה של ד"ר נק, אבקש להודיעך כי עליך לגשת למבטחים
30 .... לצורך מילוי טפסים לצורך פרישה לפנסיה רפואית.
31 .....

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 בשם ראש העיר הנני מאחל לך בריאות ואריכות ימים" (נספח ה' לתצהיר מר
2 אלגלי).
3
- 4 ח. ביום 18.6.12, שלחה הרופאה התעסוקתית מכתב נוסף הן לעירייה והן
5 לתובעת, בו ציינה:
6 "לאחר שבדקתי את העובדת ועיינתי בחו"ד רפואיות עדכניות הגעתי למסקנה שגב'
7 קדוש רחל עדיין אינה מתאימה לחזור לעבודתה בתור עובדת ניקיון. מאחר ומדובר
8 בתקופה ארוכה למדי של אי הכושר וסיום ימי מחלה העומדים לזכותה, הנני
9 ממליצה על הפנייתה למימוש זכויותיה במסגרת ביטוח פנסיוני הקיים".
10
- 11 ט. בעקבות מכתבה של הרופאה התעסוקתית ובעקבות הפגישה שהתקיימה
12 עם נציגי הנתבעת, התובעת פנתה ביום 22.7.12 למנורה מבטחים והגישה
13 בקשה לתשלום גמלת נכות.
14
- 15 י. התובעת נבדקה על ידי וועדה רפואית מטעם מנורה מבטחים, אשר קבעה
16 לה דרגת נכות בשיעור 100% החל מיום 8.7.11 (מועד התאונה) ועד ליום
17 4.3.13.
18 עוד קבעה הוועדה כי על התובעת לחזור למשרה מלאה החל מיום 5.3.13.
19
- 20 י"א. בעקבות החלטת הוועדה הרפואית של מנורה מבטחים, פנתה התובעת
21 לעירייה וביקשה להשיבה לעבודה.
22 הנתבעת דחתה את בקשתה של התובעת, מאחר ולדידה התובעת כבר
23 פוטרה בהסכמה עת הופנתה לממש את זכויותיה במבטחים.
24 הנתבעת הוסיפה והפנתה למכתב פיטורים מיום 23.7.12, אשר לטענתה
25 נמסר לתובעת ולבקשתה לצורך מסירתו למבטחים בחודש יולי 2012.
26 התובעת הכחישה כי קיבלה את המכתב הנ"ל וטענה, כי מכתב זה נמסר
27 לה לאחר שפנתה לעירייה על מנת לחשיבה לעבודה בשנת 2013.
28 על חילוקי הדעות בין הצדדים בעניין המכתב הנ"ל עוד נעמוד בהמשך.
29 אך בשל חשיבות הדברים, נביא להלן את תוכנו של מכתב הפיטורים
30 הנושא תאריך 23.7.12 בו נכתב:
31 "בהמשך למכתבנו מיום 18.3.12 ומיום 2.5.12 וסיום יתרת ימי המחלה
32 שעומדים לזכותך, הריני להודיעך על סיום יחסי עובד ומעביד בינינו החל

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 מתאריך 31.3.12 וזאת עפ"י החלטתו של הרופא התעסוקתי כי אינך יכולה
2 לחזור לעבודה.
3 לאור האמור לעיל, הנני להודיעך על סיום יחסי עובד ומעביד בינינו החל מיום
4 ראשון ט' בנסיך תשע"ב 1.4.12.
5 בהזדמנות זו ברצוני להודות לך על עבודתך הברוכה והמסורה ותרומתך
6 למערכת ומאחל לך רפואה שלמה ואריכות ימים" (נספח ו' לתצהיר מר אלגלי).
7
8 י"ב. מאחר והנתבעת לא הסכימה להשיב את התובעת לעבודה, הוגשה
9 התביעה.
10

11 הפלותאות:

- 12
13 4. הצדדים חלוקים ביניהם באשר ל-
14 א. מועד ונסיבות סיומם של יחסי העבודה.
15 ב. האם פיטורי התובעת נעשו כדין, והאם התובעת זכאית לפיצוי כלשהו
16 בעקבות פיטוריה.
17 ג. האם התובעת פוטרה מעבודה שלא כדין ותוך אפלייתה מחמת גיל.
18 ד. האם התובעת זכאית לתשלום שכר עד לגיל הפרישה.
19 ה. מה הסכום לו זכאית התובעת בגין פיצויי פיטורים.
20 ו. האם התובעת זכאית לתשלום בגין תמורת הודעה מוקדמת וחודשי
21 הסתגלות.
22

23 תקופת ההעסקה

- 24
25 5. הצדדים כאמור אינם חלוקים באשר לעובדה כי התובעת החלה את עבודתה
26 בשירות הנתבעת ביום 1.5.98.
27 הצדדים חלוקים באשר למועד בו הסתיימו יחסי העבודה.
28 במסגרת כתב התביעה ותצהיר העדות הראשית שהגישה, התובעת טענה כי
29 פוטרה ב- 1.5.13. שהנו המועד בו פנתה לעירייה לצורך השבתה לעבודה ופנייתה
30 לא נתקבלה.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 בעדותה בבית הדין, התובעת טענה כי נכון למועד שמיעת הראיות ה- 3.10.17
 2 היא לא פוטרה וגם לא התפטרה (ראו ע' 9 ש' 23 וכן ע' 18 ש' 26 לפרוטוקול).
 3 לקראת תום עדותה ועת הפנה ב"כ הנתבעת את תשומת לב התובעת לטענותיה
 4 בכתב התביעה ובתצהיר, התובעת טענה: "אני פוטרתי", "כן פוטרתי" (ראו ע'
 5 19 ש' 12 לפרוטוקול).
 6
- 7 הנתבעת לעומת זאת, טענה עוד בכתב ההגנה, כי התובעת למעשה פוטרה ביום
 8 1.4.12, המועד בו תמה תקופת ששת החודשים בהם המשיכה לקבל שכר
 9 מהנתבעת.
 10 הנתבעת טענה כי ביום 2.5.12 נערכה פגישה עם התובעת וכן שימוע לפני פיטורין.
 11 עוד טענה הנתבעת, כי במהלך פגישה זו לא היה לתובעת מה לטעון בשל
 12 חממצאים הרפואיים החד משמעיים ולכן יחסי העבודה הסתיימו עוד ביום
 13 1.4.12 ולחילופין ולכל המאוחר ביום 23.7.12, המועד בו הוצא מכתב הפיטורים.
 14
- 15 לאחר שבחנו את עדויות הצדדים וכלל הראיות, נחם דעתנו כי התובעת פוטרה
 16 ביום 23.7.12 וזאת מחנימוקים שלהלן:
 17
- 18 א. התובעת התעלמה כליל מהמסמכים שנשלחו לה על ידי הנתבעת וכן ממכתבים
 19 שונים ששלחה, גם כן, הרופאה התעסוקתית.
 20 התובעת במסגרת כתב התביעה וכן בתצהירה לא הזכירה את המכתבים של
 21 הנתבעת מיום 8.3.12, 2.5.12 ואף לא את מכתב הפיטורים מיום 23.7.12. כמו
 22 כן, התובעת לא התייחסה למכתביה השונים של הרופאה התעסוקתית זאת חרף
 23 העובדה כי הנתבעת טענה כבר במסגרת כתב ההגנה לגבי מסמכים אלה.
 24 גם במהלך עדותה בבית הדין, עלו תהיות סביב גרסתה של התובעת בדבר קבלת
 25 המכתבים השונים.
 26 כך למשל בדיון מיום 6.10.16, התובעת נשאלה באשר למכתב מיום 2.5.12
 27 וטענה כי זה נמסר לה על ידי פקידתו של מר אלגלי.
 28 כשנשאלה התובעת באשר למועד בו היא קיבלה את המכתב השיבה: "קיבלתי
 29 את המכתב לאחר שכבר הייתי במבטחים וקיבלתי ממבטחים חצי שנה" (ראו
 30 ע' 3 ש' 19 לפרוטוקול).

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 לעומת זאת, במסגרת ישיבת ההוכחות, התובעת נשאלה שוב אם קיבלה את
 2 המכתב מיום 2.5.12 והשיבה: "אני לא זוכרת אבל לפי דעתי לא" (ראו ע' 10 ש'
 3 15 לפרוטוקול).
- 4
- 5 עינינו הרואות שבכל הקשור למכתב מיום 2.5.12 התובעת הציגה שתי גרסאות
 6 סותרות.
- 7 אם לא די בכך, חרף טענתה של התובעת כי בטרם פנתה למבטחים התקיימה
 8 ישיבה בעירייה בה הומלץ לה לפנות למבטחים ואף לקבל שירותי עורך דין,
 9 בעדותה, התובעת טענה: "אף אחד לא שלח אותי למבטחים", אך כשנשאלה
 10 על ידי בית הדין אילו מסמכים צורפו לתביעה במבטחים, השיבה התובעת: "אני
 11 כבר לא זוכרת" (ראו ע' 12 ש' 2 לפרוטוקול).
- 12 זאת ועוד, במהלך ישיבת ההוכחות, התובעת אישרה כי המכתב נמסר לה לאחר
 13 שפנתה לרופאה התעסוקתית ולאחר שלא נמצאה עבורה עבודה מתאימה, קרי
 14 לפני שפנתה למבטחים, קרי בניגוד לגרסה שהעלתה (ראו ע' 14 ש' 19 לפרוטוקול).
- 15
- 16
- 17 באשר למכתב מיום 18.3.12, התובעת נשאלה במהלך עדותה אם קיבלה אותו
 18 אם לאו.
- 19 התובעת ציינה תחילה כי קיבלה את המכתב "הרבה אחרי המועד הנקוב בו" אך
 20 כשנשאלה כיצד קיבלה כספים ממנורה מבטחים ועם איזה מכתב מהנתבעת
 21 היא פנתה לקרן השיבה: "לא קיבלתי שום מכתב" (ראו ע' 10 ש' 11 לפרוטוקול).
- 22 גם בהקשר למכתב מ- 18.3.12, התובעת הציגה גרסאות שונות וסותרות.
- 23
- 24 באשר למכתב הפיטורים מיום 23.7.12, התובעת טענה כי היא קיבלה את
 25 המכתב מפקידתו של מר אלגאלי גב' נורית. אך הוסיפה כי היא קיבלה אותו
 26 "לאחר כמה חודשים" ומעדותה ניתן להבין כי המכתב נמסר לה, לטענתה, אחרי
 27 שכבר קיבלה את המכתב ממבטחים בדבר אי זכאותה לגמלת נכות, קרי לאחר
 28 חודש מרץ 2013. (ראו ע' 10 ש' 19 לפרוטוקול).
- 29 לעומת זאת כשהופנתה התובעת לטפסים של מבטחים נשאלה שוב אם קיבלה
 30 את מכתב הפיטורים לאחר חודש מאי 2013 והשיבה: "כן יכול להיות. לא
 31 רשמתי תאריכים" (ראו ע' 11 ש' 6 לפרוטוקול).

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 בהמשך ולאחר שנשאלה שוב על ידי בית הדין באשר למסמכים שנתבקשו על ידי
 2 מבטחים השיבה התובעת יותר מפעם אחת כי כבר אינה זוכרת איזה מכתבים
 3 מסרה למבטחים, אך הדבר לא מנע ממנה לשוב ולטעון כי את מכתב הפיטורים
 4 מחודש יולי היא לא קיבלה.
 5
- 6 ב. אין ביכולתנו לקבל את גרסתה של התובעת שכביכול לא קיבלה חלק ממכתבי
 7 הנתבעת בזמן אמת, שכן היא הציגה מספר גרסאות בעניין זה.
 8 גרסתה של התובעת בעניין זה לא הייתה עקבית.
 9 לעומת זאת, מר אלגלי ציין הן בתצהירו והן במהלך עדותו בבית הדין, כי מכתב
 10 הפיטורים נמסר לתובעת לבקשתה לצורך הצגתו בפני מבטחים.
 11 המכתב הנו מיום 23.7.12, קרי יום למחרת הגשת הבקשה לקבלת גימלת נכות
 12 הנושאת תאריך 22.7.12.
 13 גרסתו של מר אלגלי בעניין זה הייתה עקבית ולא נסתרה.
 14
- 15 ג. התובעת טענה במהלך עדותה בבית הדין כי קיבלה את המכתב מגב' נורית
 16 מזכירותו של מר אלגלי מספר חודשים לאחר חודש מאי 2013, אך בחרה שלא
 17 לזמן את המזכירה לעדות.
 18 זאת ועוד, התובעת טענה כאמור כי **בטרם פנתה למבטחים** התקיימה פגישה עם
 19 ראש העיר, מר אלגלי ויו"ר ועד העובדים גב' ציפי מימון וכי הובטח לה כי תשוב
 20 לעבודה (ראו ע' 4 ש' 12 לפרוטוקול).
 21 התובעת לא זימנה את נציגת ועד העובדים שנכחה בישיבה כדי לתמוך בגרסתה.
 22 התובעת טענה עוד כי התנחל דיון ונרשם פרוטוקול אותו ביקשה לקבל בשלב
 23 מאוחר יותר וזה **נמסר לה** ובו צוין כי ככל שהתובעת תרגיש טוב, היא תשובץ
 24 לעבודה.
 25 דא עקא, התובעת לא הציגה פרוטוקול כלשהו ואף לא מסמך כלשהו או ראיה
 26 התומכים בטענותיה.
 27 להפך, המסמך היחידי מהתקופה הרלוונטית היה מכתבו של מר אלגלי מיום
 28 2.5.12 המתיישב עם טענת הנתבעת בדבר הפניית התובעת למנורה מבטחים
 29 לצורך מימוש זכויותיה.
 30

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 לאור כל האמור לעיל, אנו קובעים כי יש להעדיף את גרסתה של הנתבעת על פני
 2 גרסת התובעת, ולראות בתובעת כמי שקיבלה את מכתב הפיטורים מיום
 3 23.7.12 בזמן אמת.
 4
 5 בהקשר זה, נציין כי אין בידינו לקבל את טענת הנתבעת שכביכול התובעת
 6 פוטרה ביום 1.4.12, עם תום תשלום דמי המחלה.
 7 עיון במכתב מיום 2.5.12 מעלה כי התובעת נבדקה על ידי הרופאה התעסוקתית
 8 עוד ביום 19.4.12 על מנת לבחון את אפשרות העסקתה כמלווה, כך שברור הוא
 9 שעד למועד הנ"ל, התובעת עוד לא הייתה מפוטרת.
 10 כמו כן, חרף האיחולים לבריאות שלמה ואריכות ימים, עדיין לא ניתן לראות
 11 במכתב מיום 2.5.12 כמכתב פיטורים, משלא נאמר בו במפורש כי יחסי העבודה
 12 בין הצדדים הגיעו לידי סיום.
 13 על כן, אנו קבועים כי התובעת פוטרה ביום 23.7.12.

פיטורים שלא כדין

- 14
 15
 16
 17 8. התובעת טענה כי פוטרה בניגוד לאמור בחוקת העבודה ומבלי שנערך לה שימוע.
 18 התובעת טענה כי פוטרה בניגוד לאמור בסעיפים 70 ו-71 לחוקת העבודה ומבלי
 19 לקבל את הסכמת נציגות העובדים.
 20
 21 9. הנתבעת, לעומת זאת, טענה כי התובעת פוטרה מאחר ולא הייתה כשירה לעבוד
 22 בתפקידים בהם נזקקה הנתבעת לעובדים. עוד טענה הנתבעת, כי לתובעת נערך
 23 שימוע בחודש מאי 2012 בו הוחלט על סיום העסקתה משלא הייתה כל ברירה
 24 להמשיך ולהעסיקה בשים לב למצבה הרפואי.
 25 הנתבעת הוסיפה, כי עבודתה של התובעת הסתיימה לאחר היוועצות עם רופאה
 26 תעסוקתית וזאת בהתאם לסעיף 52 לחוקת העבודה ולאחר שיחה עם התובעת.
 27 עוד טענה הנתבעת, כי בהתאם לאמור בסעיף 52 לחוקת העבודה אין חובה
 28 לערוך שימוע ואין חובת היוועצות עם ועד העובדים וכי סעיפים 70 ו-71 אינם
 29 רלוונטיים.
 30
 31 10. סעיף 52 לחוקת העבודה קובע כי: "אם בגלל המחלה נשללה מהעובד, לפי תעודת
 32 הרופא, האפשרות לחזור לעבודתו הקודמת ואין באפשרות הרשות להעסיקו בעבודה מתאימה

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 אחרת, רשאית, הנהלת הרשות המקומית לפטרו והעובד זכאי לקבל פיצויים או גימלה
2 בהתאם למגיע לו".
3
- 4 החוקה כאמור, קובעת מנגנון המותיר בידי הרשות המקומית את הבחירה אם
5 לפטר את העובד החולה או להוציאו לגימלאות, לאחר שלא ניתן לחמשיך
6 ולהעסיקו באותה עבודה בה עבד עובר למחלתו וכן לא נמצאה האפשרות
7 להעסקתו בשירות הרשות בעבודה מתאימה אחרת.
8
- 9 זאת ועוד, משאין מחלוקת כי עסקן בעובדת קבועה ובשים לב לטענת הנתבעת
10 כי התובעת פוטרה, הרי שחל לגביה האמור בסעיף 70 לחוקה, אשר קובע:
11 "פיטורי עובדים בהסכמת נציגיהם - פיטורי עובדים, חוץ מעובדים בתקופת נסיונם, ייעשו
12 רק מסיבה מספקת ותוך הסכמה הדדית בין הרשות ובין ועד העובדים או מרכז הסתדרות
13 הפקידים ובאין הסכמה עוברת ההכרעה לבוררות מוסכמת בהתאם לסעיף 84.
14 מתן הזדמנות להשמיע טיעונים - בהתאם להוראות החוק לפני שהרשות מחליטה לפטר את
15 העובד היא חייבת לתת לו הזדמנות להשמיע טענותיו".
16
- 17 11. בענייננו, מר אלגלי טען כי התקיימה ישיבה אחת בעניינה של התובעת ולא הזכיר
18 כלל את הישיבה עם ראש העיר ועם יו"ר הוועד, בה השתתף, לטענת התובעת.
19 מר אלגלי ביקש לראות במכתב ממאי 2012 בו הוא מפנה את התובעת למימוש
20 זכויותיה כהודעה בדבר סיום ההעסקה, אך אין בידינו לקבל טענה זו.
21 מדובר במכתב שהופנה לתובעת ומטרתו לאפשר לה למצות את זכויותיה
22 במבטחים ולא דווקא פיטורים.
23
- 24 התובעת, לעומת זאת, טענה כי בשנת 2012 ולאחר ששולמו לה דמי המחלה, קרי
25 בסביבות חודש מאי 2012, התקיימה ישיבה בה נטל חלק ראש העיר ויו"ר הוועד,
26 בה הומלץ לתובעת לפנות למבטחים.
27 בשים לב לעדותו של מר אלגלי, איננו סבורים שיש לראות בישיבה זו כישיבת
28 שימוע.
29
- 30 הנתבעת לא הוכיחה כי התובעת הוזמנה כדין לשימוע בטרם פוטרה וכי ניתנה לה
31 הזדמנות לחיות מיוצגת על ידי עורך דין.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 כמו כן, הנתבעת לא הצליחה להוכיח כי התובעת הסכימה לפיטוריה כפי שטענה
 2 ושכביכול השלימה עם מצבה הרפואי.
 3 הנתבעת לא הציגה את פרוטוקול הישיבה שממנו ניתן היה ללמוד באשר למה
 4 שחיה בה, כך גם לא ברור אילו אופציות העסקה נשקלו על ידי הנתבעת בטרם
 5 פיטורי התובעת מלבד עבודה בניקיון וליווי ילדים עם מוגבלות.
 6
 7 12. הנתבעת, הנח רשות מקומית, הכפופה לחוראות הדין המחייבות עריכת שימוע
 8 וביצועו של הליך מסודר וקבוע.
 9 הנתבעת לא פעלה כדין ולא ניהלה פרוטוקולים וראו ע' 3 ש' 11 וכן ע' 29 ש' 10
 10 לפרוטוקול.
 11 כמו כן, הנתבעת לא הוכיחה כי התובעת הביעה את הסכמתה לפיטוריה.
 12
 13 13. אשר על כן, בשים לב לכל האמור לעיל,^Y אנו קובעים כי התובעת פוטרה שלא
 14 כדין ועל כן יש לחייב את הנתבעת בפיצוי.
 15
 16 14. באשר לגובה הפיצוי- התובעת ביקשה לחייב את הנתבעת בפיצוי בשיעור של 15
 17 משכורות בגין פיטוריה שלא כדין, בניגוד לחוקת העבודה וללא עריכת שימוע.
 18 הנתבעת, לעומת זאת, טענה כי מדובר בסכומים מופרזים ומוגזמים. הנתבעת,
 19 הפנתה עוד לפסיקת בית הדין הארצי אשר לפיה הפיצוי המירבי שיש לפסוק
 20 לעובד בגין פיטורים שלא כדין הינו תשלום השווה ל- 12 משכורות.
 21
 22 על פי הפסיקה, כאשר מדובר בפיטורים שלא כדין ובניגוד לחסכם העבודה,
 23 סכום הפיצוי המרבי שיש לפסוק לעובד הוא תשלום שכר השווה לשנת עבודה,
 24 דהיינו פיצוי בגובה 12 משכורות ורק במקרים חריגים יחויב המעסיק בתשלום
 25 העולה על פיצוי זה. השיקולים אשר הוכרו בפסיקה כמצדיקים חריגה מן הכלל
 26 הם, בין היתר, הוותק והסטטוס של העובד, או מקרים המצדיקים פסיקת פיצוי
 27 "עונשי" (בש"א (ארצי) 205/07 אוניברסיטת תל-אביב - רבקה אלישע, מיום
 28 27.02.08; ע"ע 200258/97 יהודית חנן - המועצה המקומית מנחמיה, פד"ע לו
 29 (667, 645)
 30

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 על כן, בשים לב לפגמים שנפלו בפיטורי התובעת, לרבות אי עריכת שימוע והפרת
 2 הוראות חוקת העבודה ובשים לב לגילה של התובעת, למצבה הכלכלי כפי שנטען
 3 על ידה במהלך הדיון, ולוותק שלה במקום העבודה ומשאין מחלוקת באשר
 4 לתרומתה למקום העבודה ובשים לב לקושי הכרוך במציאת עבודה חלופית,
 5 הגענו לכלל מסקנה כי יש להעמיד את גובה הפיצוי על 12 משכורות. ג
 6
- 7 15. באשר לשכר הקובע – התובעת טענה כי שכרה הקובע עומד על 5,526 ₪ וזאת
 8 בהתבסס על ממוצע שכרה לחודשים 4-9/2011.
 9 הנתבעת, לעומת זאת, טענה כי החישוב של התובעת מוטעה שכן בחודשים
 10 הנטענים, לתובעת שולמו דמי הבראה אותם יש להפחית מהשכר הקובע.
 11 הנתבעת לא טענה במפורש בכתב ההגנה לשכר קובע אחר.
 12 בתצהירו של מר אלגלי, הוא חזר על טענות הנתבעת בכתב ההגנה והוסיף, כי
 13 בחודשים הנטענים, התובעת קיבלה תשלום בגין דמי ביגוד, שיחות טלפון
 14 ונסיעות אשר יש מקום להפחיתם מהשכר הקובע. מר אלגלי הוסיף, כי השכר
 15 הקובע הוא השכר שממנו הפרישה הנתבעת בעבור התובעת למבטחים.
 16 בסיכומיה, הנתבעת בחרה שלא להתייחס לגובה השכר הקובע.
 17
- 18 16. לאחר שבחנו את טיעוני הצדדים ומשאין חולק כי התובעת עבדה כעובדת
 19 חודשית ובשים לב לשכר ששולם לתובעת ערב הפגיעה, אנו קובעים כי שכרה של
 20 התובעת עומד על 5,134 ₪ שחננו גם כן, השכר הקובע לצורך הפרשה לפנסייה כפי
 21 שטענה הנתבעת.
 22 בהקשר זה יש לציין, כי במסגרת החישוב שערכה התובעת, היא לא התייחסה
 23 לשכר האחרון בלבד, אלא שבמסגרת חישובה נלקחו בחשבון רכיבים שאינם
 24 באים בחישוב השכר הקובע כגון החזרי הוצאות.
 25
- 26 17. לאור כל האמור לעיל, אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בגין
 27 פיטורים שלא כדין בסך של 61,608 ₪.
 28
- 29 **פיצוי בגין אפליה מחמת גיל**
 30
- 31 18. התובעת טענה כי פוטרה בגיל 57 כ- 10 שנים לפני הגיעה לגיל פרישה ולכן
 32 לדידה, היא פוטרה מחמת גילה.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 התובעת הוסיפה כי יש לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך של 30,000 ₪ מכח חוק
 2 שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988 (להלן: "חוק שוויון הזדמנויות").
 3
- 4 19. הנתבעת טענה, כי טענותיה של התובעת הן כלליות ולא מבוססות. הנתבעת
 5 הוסיפה כי על התובעת להביא ראשית ראיה לקשר סיבתי בין פיטוריה לבין
 6 העילה הנטענת בגין אפליה.
 7 הנתבעת הוסיפה, כי התובעת פוטרה בשל מצבה הרפואי שלא אפשר להמשיך
 8 ולהעסיקה בשירות הנתבעת בתפקידים הפנויים בעת הרלוונטית.
 9
- 10 20. על פי סעיף 2 לחוק שוויון ההזדמנויות, חל איסור על מעסיק להפלות בין עובדיו,
 11 בין היתר, מחמת גילם, לרבות במעמד סיומם של יחסי העבודה.
 12
- 13 באשר לנטל ההוכחה, בסעיף 9(א) לחוק שוויון הזדמנויות, נקבע:
 14 **"בתובענה שלדורש עבודה או של עובד בשל הפרת הוראות סעיף 2, תהא חובת**
 15 **ההוכחה על המעביד כי פעל שלא בניגוד להוראות סעיף 2 -**
 16 **(1)...**
- 17 לענין פיטורים מהעבודה - אם הוכיח העובד שלא היתה בהתנהגותו או
 18 במעשיו סיבה לפיטוריו".
 19
- 20 עוד נקבע בפסיקה כי על מנת לבסס טענת אפליה, לפי חוק שוויון הזדמנויות
 21 בעבודה, על העובד להביא ראשית ראיה המוכיחה כי אכן פוטרה בשל גילה.
 22 המפלה. (ראו ע"ע 1156/04 הום סנטר (עשה זאת בעצמך) בע"מ - אורית גורן,
 23 מיום 20.11.07),
 24
- 25 21. בעניינינו, מעבר לטענה כללית שנטענה על ידי התובעת שלא נתמכה בראיה
 26 כלשהי, התובעת לא הביאה ולו ראשית ראיה המוכיחה כי אכן פוטרה בשל גילה.
 27 מעדותו של מר אלגאלי, עולה כי התובעת עבדה לשביעות רצון הממונים עליה
 28 וכי רק בעקבות התאונה ובשל מצבה הרפואי, החליטה הנתבעת לסיים את
 29 העסקתה.
 30 על כן ובשים לב לכך שעבודתה של התובעת הופסקה בשל מצבה הרפואי, לא
 31 שוכנענו כי התובעת פוטרה בשל גילה.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 לפיכך, התביעה לתשלום פיצוי בגין אפליה מחמת גיל – נדחית.
- 2
- 3 פיצוי בגין הפרשי שכר עד לגיל הפרישה
- 4
- 5 22. התובעת טענה, כי על הנתבעת היה להמשיך ולהעסיקה עד ל-1.5.2023, קרי
- 6 במשך 10 שנים נוספות. אך מאחר והתובעת פוטרה שלא כדין קודם לכן, על
- 7 הנתבעת לשלם לה 120 משכורות בסך של 663,120 ₪.
- 8
- 9 23. הנתבעת, טענה שאין כל קשר בין התנהלותה לבין יכולתה של התובעת להשתכר.
- 10 הנתבעת חוסיפה כי אין כל בסיס משפטי לחיובה של הנתבעת בגין אי יכולתה
- 11 של התובעת למצוא עבודה לאחר פיטוריה בין מחמת גילה ובין בשל סיבות
- 12 אחרות.
- 13 הנתבעת חוסיפה, כי גם אם לא נערך לתובעת שימוע, אין המדובר בפיטורים
- 14 שרירותיים. הנתבעת ציינה עוד כי אין לתובעת זכות קנויה לעבוד עד לגיל
- 15 הפרישה באותו מקום עבודה, אלא אם יש לכך מקור נורמטיבי, המחייב זאת.
- 16 על כן, גם אם נפלו פגמים בפיטוריה של התובעת, אין בכך כדי להצדיק חיובה
- 17 של הנתבעת בפיצוי בגובה השכר עד לגיל הפרישה.
- 18
- 19 24. בעניינינו, כפי שכבר ציינו, התובעת פוטרה שלא כדין, אך אין משמעות הדבר כי
- 20 התובעת זכאית לפיצוי נוסף בגובה השכר שהייתה אמורה לקבל עד הגיעה לגיל
- 21 פרישה.
- 22 סמכותו של המעסיק לפטר בכל עת, בהודעה מוקדמת ובכפוף להוראות הדין,
- 23 כך שאין לעובד זכות קנויה לעבוד עד לגיל הפרישה באותו מקום עבודה.
- 24
- 25 התובעת, כעובדת עירייה, אכן פוטרה שלא על פי הכללים הקובעים בחוקה. יחד
- 26 עם זאת, אין להתעלם מכך שהנתבעת יזמה את פיטוריה של התובעת לאחר
- 27 שהתובעת הביעה רצונה שלא לעבוד עוד בניקיון ולאחר שנבחנה האופציה
- 28 להעסיקה כמלווה לילדים מוגבלים.
- 29 התובעת פוטרה, משלטענת הנתבעת, לא היה ניתן להמשיך ולהעסיקה. העובדה
- 30 כי הפיטורים בוצעו שלא בהתאם להוראות הדין בעניין זה הביאו אותנו לפסיקת
- 31 פיצוי בגין פיטורים שלא כדין.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 זאת ועוד, התובעת לא ביקשה במסגרת כתב התביעה לחזור לעבודתה על כן,
 2 תביעת פיצוי בגובה השכר שיכול להיות שהיתה מקבלת אילו הייתה ממשיכה
 3 לעבוד עד לגיל הפרישה, איננה מבוססת, שכן אין כל ערבות לכך שהתובעת
 4 הייתה ממשיכה להיות מועסקת בנתבעת עד לגיל הפרישה.
 5 זאת ועוד, כעולה מעדותה, התובעת החלה להירשם בשירות התעסוקה והיא
 6 מקבלת גמלה בחתאם לכללי הזכאות.
 7 התובעת בחרה במסגרת כתב התביעה לא לפרט את הכנסותיה היום, כך שלא
 8 ברור מה נעשה על ידיה כדי להקטין את הנזק ובאילו היקפים.
 9 על כן, התביעה לתשלום שכר עד לגיל הפרישה – **נדחית**.

פיצויי פיטורים

- 10
 11
 12
 13 25. הצדדים כאמור אינם חלוקים באשר לעובדה כי התובעת פוטרה מעבודתה וכן
 14 כי הינה זכאית לתשלום פיצויי פיטורים.
 15
 16 26. הנתבעת טענה, במסגרת כתב ההגנה, כי פיצויי הפיטורים הופקדו עבור התובעת
 17 בקופת הפיצויים.
 18 מר אלגלי חזר בתצהירו על גרסת הנתבעת, שכביכול כספי הפיצויים הופקדו
 19 בקופת הפיצויים ואף צירף לתצהירו פירוט הסכומים שהופקדו במנורה
 20 מבטחים.
 21 בסיכומיה, הנתבעת טענה כי הפרישה בעבור התובעת לקרן הפנסיה סך של
 22 44,167 ₪ בגין פיצויים וכי חל עליה סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים וכן התשלום
 23 לקרן הפנסיה בא במקום פיצויי פיטורים.
 24
 25 27. מעבר לכך שהנתבעת העלתה את טענותיה בדבר חלות סעיף 14 לחוק פיצויי
 26 פיטורים, רק בשלב הסיכומים ולא קודם לכן, הנתבעת לא הפנתה להוראה
 27 המוכיחה כי הסעיף הנ"ל חל על ההפקדות שבוצעו בעבור התובעת.
 28 זאת ועוד, על אף שהתובעת החלה לעבוד בשירות הנתבעת ביום 1.5.98, הנתבעת
 29 הציגה דו"ח הפרשות למנורה מבטחים החל מ- 1.1.2000 בלבד.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 מעיון באותו דו"ח, לא ברור אם הנתבעת הפרישה בעבור התובעת בגין מלוא
 2 השכר או חלקו. בהקשר זה הנתבעת בחרה שלא להגיש פירוט באשר לגובה
 3 השכר שממנו הופרש לפנסיה ובגין אלו רכיבים.
 4 כמו כן, כעולה מהפירוט שהוגש עולה כי, לפחות נכון לחודש דצמבר 2006 הופרש
 5 בעבור התובע רק 6% ולא 8.33%.
 6
 7 מר אלגלי ציין כאמור בתצהירו כי התובעת קיבלה את מלוא פיצויי הפיטורים .28
 8 להן היא זכאית. יחד עם זאת, במהלך עדותו, העלה גרסה אחרת, עת נשאל:
 9 ש: נכון שהמשכורת הקובעת היא 5,046 ₪?
 10 ת: פיצויי פיטורין זה כל חודש, זו מערכת ממוחשבת לא בשליטת אף אחד. מה שהיא
 11 מקבלת משכורת יש אחוזים עפ"י החוק שמופרשים אוטומטית. 8 ושליש הועבר
 12 למבטחים, אם לא הועבר משהו או חסר משהו שיוכיח חברי למשל אם שולם 5 או
 13 6 אחוז, אין בעיה ונשלים.
 14 ש: אני מבקש לדעת סכום, מספר. אפשר לקבל ממך?
 15 ת: תאמר לי איזה חודש ואגיד לך.
 16 ש: אתה אומר שהתובעת קיבלה את כל פיצויי הפיטורים להם היא זכאית.
 17 ת: זה מה שנאמר ממחלקת השכר שהעובדת קיבלה כל המגיע לה עפ"י החוק.
 18 ש: אתה מחלקת שכר לא?
 19 ת: לא. אני מנהל משאבי אנוש.
 20 ש: מי אמר לך ממחלקת שכר?
 21 ת: מי שהיה אז.
 22 ש: גם לזה אין מסמך עם תחשיבים?
 23 ת: אין מסמכים.
 24
 25 בהמשך נשאל מר אלגלי:
 26 ש: שנכתב בתצהירך שהתובעת קיבלה את כל סכום פיצויי הפיטורין אתה נסמך על
 27 מה שאמרה סבטלנה ממחלקת השכר?
 28 ת: כן.
 29 .....
 30 ש: אז אתה לא יודע מידיעה אישית.
 31 ת: זה מידע שנמסר לי ממחלקת השכר.
 32 ש: למה היא לא הגיעה לתת תצהיר?
 33 ת: כי כל מה שהיא עושה מופיע בניירות, קח את התלוש ותראה. היא לא עושה דברים
 34 בע"פ.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 ש: אתה החלטת שהיא לא מגיעה לתת תצהיר פה?
 2 ת: לא אני. העירייה מחליטה.
 3 ש: צירפת נספח ז' של מנורה מבטחים. לא הופרשו בשנים עובר לדוח?
 4 ת: אם לא מופיע ייתכן ולא הופרש. זה מהמועד שהיא קיבלה קביעות אני מניח.
 5 ש: יש לך מכתב שהיא קיבלה קביעות?
 6 ת: בתלוש מופיע 100% משרה. אין מכתבים של קביעות. היא מקבלת אחוזי משרה זה
 7 נקרא קביעות, כך היה אז.
 8 .....
 9 ש: יכול להיות שלפני לא הופרש?
 10 ת: לא הופרש.
 11 ש: כשמופיע תחשיב פיצויי פיטורין זה לא לגבי השנים הקודמות?
 12 ת: לא.
 13
 14 29. מעדותו של מר אלגלי עולה כי הנתבעת לא הפרישה לפנסיה בעבור התובעת בגין
 15 כל תקופת העבודה אלא רק בגין חלק ממנה.
 16 עוד עולה, כי עדותו של מר אלגאלי, נסמכת על מידע שנמסר לו בעל פה ממחלקת
 17 השכר, אשר לא הוגש תחשיב כלשהו מטעמה.
 18 לא זו אף זו, הנתבעת בחרה שלא להעיד נציג כלשהו ממחלקת השכר על מנת
 19 שיוכל לאשש את טענותיה.
 20
 21 30. אשר על כן ובשים לב לעובדה כי בעבור התובעת לא הופרש לפיצויי פיטורים
 22 בעבור כל התקופה ובשים לב לכך שהנתבעת לא הוכיחה כי פעלה בהתאם
 23 לחוראות סעיף 14 לחוק פיצויי פיטורים ובשים לב לכך שהנתבעת לא הציגה
 24 תחשיב כלשהו מטעמה, אנו קובעים כי התובעת זכאית לפיצויי פיטורים כדין.
 25 מאחר והתובעת עבדה בשירות הנתבעת החל מ- 1.5.98 ועד לפיטוריה ב-
 26 23.7.12, אנו קובעים כי התובעת זכאית לתשלום פיצויי פיטורים בסך של
 27 72,389 ₪.
 28 מאחר ובעבור התובעת הופרש לקרן הפנסיה סך של 44,167 ₪, בגין פיצויי
 29 פיטורים, כעולה מדו"ח ההפקדות של מבטחים, אותו הגישה הנתבעת, אנו
 30 קובעים כי התובעת זכאית לחשלמת פיצויי פיטורים בסך של 28,222 ₪, שהנם
 31 כאמור מעבר לסכומים שכבר הופרשו עבורה למנורה מבטחים.
 32
 33

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

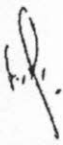

תמורת הודעה מוקדמת וחודשי הסתגלות

- 1
2
3 31. התובעת טענה בכתב התביעה, כי מכח סעיף 68 לחוקת העבודה הנה זכאית
4 לתשלום תמורת הודעה מוקדמת בגין שני חודשים.
5 עוד טענה התובעת כי בהתאם לחוקת העבודה וחוזר מנכ"ל משרד הפנים, היא
6 זכאית לשלושה חודשי הסתגלות.
7 משום מה, בחרה התובעת לתבוע תשלום בגין תמורת הודעה מוקדמת בעבור
8 חודש אחד בלבד בסך של 5,526 ₪ וכן תשלום נוסף בסך של 16,578 ₪ בגין
9 שלושה חודשי הסתגלות (ראו סעיפים 45 ו-46 לכתב התביעה).
10 על חישוב זה חזרה התובעת בסיכומיה.
11
12 32. הנתבעת טענת, כי התובעת אינה מפנה להוראה בדין המקנה זכאות לתשלום
13 בגין שלושה חודשי הסתגלות.
14 באשר להודעה מוקדמת, הנתבעת טענה כי מאחר ועבודת התובעת הופסקה עקב
15 מצבה הרפואי, הרי שלא היה ניתן להמשיך ולהעסיקה, כך שמדובר בסיכול של
16 חוזה ההעסקה. על כן, התובעת אינה זכאית לתשלום בגין תמורת הודעה
17 מוקדמת.
18
19 33. מאחר ואין חולק כי התובעת פוטרה ובשים לב לקביעתנו באשר למועד
20 הפיטורים, אנו קובעים כי התובעת זכאית לתשלום בגין תמורת הודעה
21 מוקדמת.
22 על פי סעיף 68 לחוקת העבודה, התובעת כעובדת קבועה, זכאית ל- שני חודשי
23 הודעה מוקדמת.
24 יחד עם זאת, מאחר ולא ניתן לפסוק לצד סעד שלא נתבקש על ידו, ומאחר
25 והתובעת תבעה תמורה הודעה מוקדמת בגין חודש אחד בלבד, אנו מקבלים את
26 התביעה ומחייבים את הנתבעת לשלם לתובע תמורת הודעה מוקדמת בסך של
27 **5,134 ₪**.
28
29 34. באשר לתביעה בגין שלושת חודשי ההסתגלות, התובעת לא פירטה בכתב
30 התביעה מה המקור המשפטי עליו מבססת את תביעתה. התובעת לא הפנתה
31 לחוזר המנכ"ל הרלוונטי ואף לא להוראה כלשהי בדין המחייבת את הנתבעת
32 בתשלום חודשי הסתגלות.
33 על כן, התביעה בעניין זה- **נדחית**.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

סע"ש 18216-12-15

- 1 **סיכום**
- 2
- 3 35. לאור כל האמור לעיל, אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת את הסכומים
- 4 שלהלן:
- 5
- 6 א. סך של 61,608 ₪ בגין פיצוי בשל פיטורים שלא כדין, בצירוף הפרשי הצמדה
- 7 וריבית כחוק מיום 1.8.12 ועד ליום התשלום בפועל.
- 8 ב. סך של 28,222 ₪ בגין הפרשי פיצויי פיטורים, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
- 9 כחוק מיום 1.8.12 ועד ליום התשלום בפועל, זאת כאמור מעבר לסכומים
- 10 שהופרשו למנורה מבטחים.
- 11 ג. סך של 5,134 ₪ בגין תמורה הודעה מוקדמת, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
- 12 כחוק מיום 1.8.12 ועד ליום התשלום בפועל.
- 13 ד. סך של 2,000 ₪ בגין הוצאות משפט וכן סך נוסף של 8,000 ₪ בגין שכ"ט עו"ד,
- 14 אשר ישולמו לתובעת תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, אחרת יישא הפרשי
- 15 הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום התשלום בפועל.
- 16
- 17 36. התביעה לתשלום פיצוי בגין אפליה מחמת גיל, פיצוי בגין שכר עד לגיל הפרישה
- 18 וחודשי הסתגלות, נדחית.
- 19
- 20 37. כל אחד מהצדדים רשאי להגיש ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה
- 21 בירושלים בתוך 30 יום מיום קבלתו.
- 22
- 23 ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, (06 ספטמבר 2018), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.
- 24
- 25
- 26
     מר יעקב בר-אל נציג ציבור מעסיקים	 מוסטפא קאסם שופט	 מר מחמוד ג'בארין נציג ציבור עובדים
- 27